

Splitski šverceri — na vidiku.

Ima nekoliko vremena da je splitska matija uzela Šibenik na nišan. Svako malo dana učestali su u nekim splitskim novinama dopisi iz Šibenika, puni smrada i djubra, da se pametan čovjek sam čudi, kako su te novine i ti ljudi duboko spali izpod niveja ljudskog morala — a tamo hoće da su prosvjetitelji naroda. U tim se dopisima iznose i najmanje sitnice što se ovdje događaju. Već je dosta da se samo nešto čuje, odmah se sve to javlja kroz novine bez da se dotični dopisnik ili njegov nadahnitelj prvo propita: što je na stvari, te imali smisla i važnosti da se o tomu piše.

Mnogi ovdje i ne znadu ništa ob onome što štiju, ali drugi izvan Šibenika, kad čitaju nekakve dopise, ubrađavaju se da je ovo najgori i najcrniji grad u Jugoslaviji u kome se događaju stvari koje se drugodje ne bi mogle dogoditi, a kad tamo Šibenik je mirniji i bolji od mnogih drugih gradova, jer ima nekoliko vremena da se ovdje nije dogodilo ništa izvanredno ili bolje, ono što je u drugim gradovima obično — a to su kradje i provale. Ne ćemo ovim da kome začepimo usta ili da ga prikaramo što kritikuje i iznosi pred javnost neka nečasna i nepoštena djela nekih ličnosti, a osobito onih, koji sad hoće da igraju ulogu patriota. Naprotiv, mi smo u tomu potpuno svjesni a to smo dokazali našim dosadašnjim pisanjem. Ali da kažemo pravo, gadi nam se, kad se kao navlaš hoće da omalovaži ovaj grad i njegovo stanovništvo. Znamo da mnogi neće vjerovati onome što pročita, ali mnogi, kad vidi danas, vidi sutra, čitave stupce samo iz Šibenika, kazat će podpunim pravom: da nije onako, nebi se onoliko ni pisalo. Bit će možda istina da je u našem gradu bilo švercera, ali neka nam se pokaže koje mjesto u Dalmaciji gdje ih nije bilo. Mi znamo »grad« u kojemu ih je ne samo bilo, nego ih ima i danas i to dosta veliki broj, ali se o njima ne piše i ne smije pisati, jer bi to bilo na štetu ugleda onog grada i dotične sada gospode, bez obzira da li su ta gospoda Jugoslaveni, ili su optimali za drugu državu, premda na sebi nijesu osjetili onako teški tudjinski jaram kao mi. Za vrijeme Ukupacije, većina je ovdje u Šibeniku naučila švercovati od drugih ljudi, koji su ovdje dolazili da tobože kupuju robu, a tamo su donosili i prodavali zlato i srebro. Ovdje u Šibeniku niko nije varao sa očišćenim bankanotama od 1000 kruna, jer ih ovdje nije bilo potreba činiti pošto su ovdje bile u prometu samo čiste, ama, već to se donosilo izvana. Neki trgovci i tvrtke, imale su ovdje svoje stalne agencije i više su zivili u Šibeniku nego kod svoje kuće

Čitali smo imena nekih (jer nijesu sva iznesena) koji su amo dolazili primati riže i nosili ju odavde na prodaju i pri tome zaradivali velike pare, i ako nijesu bili Talijani.

Kaže se, da su neki kupili nekoliko kuća, ali ne u Dalmaciji nego u Beču na Ringu. Istina je da je austrijska valuta niska, ali ipak da se skupi nekoliko miliona austrijskih kruna, jer opet neće niko poći ulagati sve svoje stanje u kuće u tudjoj državi, već je sigurno da mu je toga još dosta preostalo. Čitali smo, ne u dalmatinskim nego u zagrebačkim novinama o nekoj aferi Steinbeiss, pri kojoj da je g. Illich iz Splita dobio nekoliko milijuna, a o svemu tomu naše novine nisu ni riječi progovorile.

Poznamo ljudi, koji su bili pučki učitelji, a danas su, radi položaja koji su stekli kao ravnatelji novčanih zavoda, arcimiloneri i imaju svoje vile kao kakvi lordovi. Neki dojučerašnji trgovci, sad su velike gazde, sa svojim automobilima i ložama u kazalištu. Drugi grade vile i hotele a poznato je da prvo rata nisu bili toliko bogati, jer bi bili gradili onda, kad nije koštalo ovoliko koliko sada. A gdje vam je talijanski brod »Pulja« preko kojeg se prikriomčarilo na milione, a iz novina svijet nije obaznao nego samo za jedan ili dva slučaja da su bili zaplijenjeni neki novci, ali kako smo poslije čuli i to sve bilo poraćeno na intervenciju nekih ličnosti.

Ovakih i sličnih primjera mogli bismo da navedemo na stotine, ali ih za ovaj put izostavljamo. Htjeli smo samo da opomenemo neke da i mi znamo dosta toga, nego mislimo da nije baš uputo da se sve iznosi osobito u ova vremena gdje naši neprijatelji samo čekaju u čemu mogu da nam se naslade. U isto vrijeme htjeli smo da pokažemo nekim šibenskim dopisnicima drugih novina, kako drugodje nastoje da prikriju i zabašure kakvu svoju sramotu i kako oni gledaju da svome mjestu i u svojim ljudima iznesu samo što misle da je dobro i lijepo. Tobažno poštenje, savjest i patriotizam drugih građana otkae još više, kad se u nekim novinama čita da su samo ovdje šverceri, a kad malo bolje ožmeš, ostane malo a biće i još manje. — Ako su neki svojim radom i riskiranjem obogatili to je i pravo, jer ko radi, treba da i dobije.

U Šibeniku izlaze sada dva lista, pa ako ko odavde znade koji konkretni slučaj, slobodno neka nam priopći i mi ćemo ga rado iznijeti bez ikakva obzira i milosrdja, ali samo neka bude istinito ono što se iznosi a ne da se bez razloga ikoga napada i ocrnjava na štetu dotičnika a na indirektnu korist drugoga.

Split opadač Šibenika.

(Civis Jugoslavicus)

Nemožemo da dokučimo, čime se je naš grad zamjerio Splitu, da ga njegove novine onako sistematski i kao po nekom programu gđjog mogu a, dokorne i blate. To je zaredalo od nekog doba tako, i porida nema broja splitskih novina, a da se ne napada niko ništa u našem gradu. Amo je sve nepošteno, amo švercerstvo, amo nerodoljubstvo, amo Austrijanstvo, amo čekaju Karla, amo nezslaboćanje za Jugoslaviju, amo se kliče javno »doli ova, ko Srbija!« I onda dolaze komentari: Split je pak naj ali da Jugoslaveniji grad na krugli zemaljskoj; tu je sve se priča kandidno. Rezultat: treba Šibenik kazniti, Split je najbrži graditi. Hej, vi u Beogradu, oko Konaka i u menika Konaku, što ste zar oglušili, što nećujete!!! Split nema glava Dalmacije, čestita i blistateljna glava, amenitorce, centum svijeta, kulture, trgovine i t. d. Dubrovnik je rep, a Šibenik?... a — recimo — (Sljedi) neglo izdajica.

To je prevršilo mjeru toliko, da je »Novo Doba« našlo, da je to previše, pa je u broju 261 pokudilo takovo pisanje, a povod mu je zato dalo »Narodno Jedinstvo« u Sarajevu, koje je donijelo, da se je u Šibeniku »ikalo »Živita Austrija!« i »doli Srbija!«.

Šta je dalje pisalo »N. J.« (službeni organ) neznamo, neprimamo ga. Biće nam bitno tekiju po svih sedam zakona. Sasma pravo.

A, ko je tomu kriv, pitamo mi »Novo Doba«? Ii zar nećite ono svoje časne kolege, koje bar dvaput sedmično nalaze u Šibeniku: švercera, lupeža, austrijanaca, karlista, špijuna i drugog blaga božjega. Kad bi njegovim drugovima bilo do metenja, oni bi počeli iz svog obloga. Moguće bi našli koju slamčicu i tamo.

Al, ne! Nišan je Šibenik. Valja u Šibeniku ocrniti najprvo pojedine osobe, pak onda i vas narod. I onda opet: Hej, vi u Beogradu, Šibenik nije Vaš, mi smo Vaši nedajte njemu, Splitu dajte

i željeznicu i luke i vlasti i škole i teatre pa — i vojničku muziku (i dvije Jole Zadarske!)

Splitske novine su ocrnile Šibenik i crne ga i blate još, te ko ih čita a ne zna Šibenik, valja da misle i o njemu najgore, da ga zamrzi u svojoj duši i prokune to zmijino leglo. A mi smo ipak harni »Novom Dobu«, da je napokon uvidjelo, da je časa puna i osudilo tu sramotnu hajku.

Da uvjerimo »Novo D.«, da mislimo korektno, kad velimo, da su splitske novine uzele po programu na nišan Šibenik, crneći njega a slaveći svoj Split, reći ćemo nešto. Prelazeći preko toga, da su iste novine hile počele u neko doba ovako postupati i sa Dubrovnikom, dok ih nijesu Dubrovčani gosparski opuzli po prstima, spominjemo samo n. pr. to: u istom broju kad su splitske novine napadale Šibenik i Šibenčane, one su donosile vijest, kako je neki A. Dvornik sagradio krasni Hotel na Bačvicama, te ga hvale i preporučuju općini da mu gradi pute i nasade. Tim novinama nije palo na um, da se suskalo, da je neki Dvornik (pa bio Ante ili Andrija) prošvercovao u Šibenik nekoliko milijuna te nudio g.?... Al! on nije Šibenčanin, on je Splitsčanin, a u Splitu je sve pošteno i čestito. Ali poljepšava Split: dakle — živio!

Pri izborima dobivaju komunisti 50% glasa. ipak je Split najjugoslavenskiji grad. Cio Split dočekuje Trumbića, a 50% Komunisti? Eh da je to slučaj u Šibeniku, vidili bi vi onda splitske novine. O šupljačam splitskim nećemo ni govoriti, nećemo ni onim urednicim, koji su kušali talj. rižu. To su budalaštine: čovjek, kad je gladan, najeo bi se i pure, kamo nebi riže. Nego ovo ovo:

Ko je bio za njih liberalce veći klerikalac i ko opasniji organizator klerikalstva od pok. biskupa Carića? Postao je biskupom splitskim. Kojeg je novina napala u Splitu? Svi su ga hvalili i nosili živa pa i mrtva i počastili ga na sprovodu više nego pok. Bulata. Zašto? Kako to? Ah on je radio za Split, bio njego im biskupom, a u Splitu ne može biti niko nepošten, niko malen. A da je Carić bio biskupom šibenskim, — jadu Šibeniče, pokora od tebel! Kako bi se tek zjal splitska otvorila!...

Uz onakov uspjeh u Rapallu, da je po ne sreći Dr. Trumbić iz Šibenika...

..... Daleko od nas pomisao prigovor Trumbiću. On je spasio što je mogao spasiti.

Farizeji — ostavite Šibenik u miru!

Pismo iz Zagreba.

23. XI. 1921.

Kao što linja pokrivena valtra, tako linja je danas i vladina kriza, koja se još pokriva radikalsko-demokratskom koalicijom. Izgleda, da Pašić oteže sa krizom, dok ne bude siguran da uzmože sastaviti vladu i bez demokrata, a koja bi ipak imala većinu u parlamentu. Borbe se vode o pojedine ministarske fotelje i o pojedine ličnosti, radikali još uvijek uporno traže ministarstvo policije koje demokratski ne će da dadu iz svojih ruk buduć, ja i ja jedino što im drži stranku. Sut bi imali radikali, da odluce da li će još uzdržati u svojin zaljubljenju, a posljedica toga bi bio rječje s demokratima, ili će da istima popuste. A ne dode do sporazuma u subotu bi Pašić pred demisiju kruni — Govori čak i o sastavu jed vlade u koju bi usao i »hrvatski blok«, premamošnja glasila »hrvatskog bloka« to najenergičniji poriču. — Prama nekim vijestima iz Beogra Pašić bi bio spreman, da ustupi svoje mjesto Ptiću, kad bi »hrvatski blok« došuo u Beograd. Amo se nalazi od par dana dr. Lazu Markov uvaženi član radikalne stranke, e da tajno prevara sa »hrvatskim blokom« i da mu izude što v u susret, da dođe u Beograd. Ne zna se, kakav uspjeh imati taj put i da li će ga upuće imati: zna se ni skime Dr. Marković vodi te pregove

Amošnji politički krugovi očekuju sa zebnjom raz-
itak ove krize, koja bi imala da odluči sa Hrvat-
nim narodom. Svi su uvjereni, da će se naći na
azumjevanje kod sipskog dijela naroda i da će
loći ipak do sporazuma.

Kao „lojalni“ saveznici bili smo više puta do
ada usrećeni sa strane „naših moćnih saveznika“
i sad imamo još jedan dokaz njihove ljubavi i
irokratskog poimanja pravde. Ambasadorska kon-
ferencija traži od nas, da plaćamo dio apanaže
Carlu Habsburgu. Apanaža u iz nas morala još
plaćati: Italija, Čehoslovačka, Poljska. Iznos bi bio
ista manje nego 25.000 funti šterlinga godišnje.
Austrija i Mađarska nijesu pri tome uzete u obzir,
er one usljed detronizacije Habsburgovaca nije su
ostigle nikakove koristi. Time su nam utvrdili
naši „moćni saveznici“ njihovo poimanje slobode
toliko pripovjedanog samoodređenja. Zar za njih
naći oslobođenje kod tuiđinske tiranije „postignuće
coristi“?

Naša se kruna bila počela u Zürichu nešto
podizati, ali sad ponovno pada. U ministarstvu fi-
nancija stvaraju se razne osnove, kako bi se po-
ignula naša valuta, ali jedna je ideja gora od
druge. Nezadovolstvo je stvorilo među amošnjim
vijetom vijest, da se kane svi izravni porzi po-
isiti sa 100%. To je kao najnesretnija ideja, jer
ri tome ne bi opet štetovali veliki kapitaliste, već
i ponovno bilo ubitačno za bijednu raju. Zatim
e kani uvesti centraliziranje trgovine sa devizama
sključivo kod Narodne Banke S. H. S. — Svi stru-
ni krugovi promatraju sve te osnove sa najvećom
kepsom i sumnjaju u njihov uspjeh. — Nek gos-
poda „gromovnici“ zabace prama unutra politiku
sajoneta, a prama vani nek vode razumnu politiku
ne „balkanski“; i tada će se naše financijske
vrijelke poholjati.

— R. —

„Nek živi i cvate naš Šibenik“...!!!

Ovo su riječi i to, velimo namah, proste su-
oparne riječi, koje je Jure Biankini upravio dru-
nti Rajeviću u zahvali na brzojavnu čestitku, koju
u je on poslao u ime Općine. Da sadašnji Op-
pinski Upravitelj u i snu mogao sanjati, da će nje-
gov Biankiniju upravljati brzojav prigodom nje-
og 50. godišnjeg novinarskog rada u građanstvu
lanas bit neugodno kritiziran, to dr. Rajević ne bi
io jamačno Biankiniju brzojavljao u ime ovog
rada nego samo u svoje ime.

Biankini znade vrlo dobro, da je on kao pre-
jednik komisije za izmjenu novca morali sukrivac
olosalnog gubitka, koji je trpio ovaj grad, pa
tara lija, da opsjeni proroštu i da se cigani ne bi
jetili prekuša da se opere sa praznim riječima i „to-
lim“ željama. Hvala Biankiniju da mu je brzo-
avna čestitka dr. Rajevića u „ime Šibencana“
ajmila — ali Šibencanima bi bilo milije da su
d Biankinija u pitanju izmjene novca čuli vese-
jih i povoljnijih vijesti. Njegove najsladje riječi
jesu kadre, da im na daljne milijune, koje su kroz
vo pet mjeseca izgubili.

Biankinija je zadivilo „držanje“ Šibencana
roz prokletu talijansku okupaciju“, a da Biankini
na ono što mi na žalost znamo, plakao bi dan i
oć videći na svoje oči, kako su danas naši ljudi,
ve dobri Jugoslaveni, prisiljeni da traže komad
ljeba kod onoga — — — Nemožemo dalje jer
am se obraz crveni pisati gorku i žalostnu istinu.

Neka Biankini ispuštuje, da se Šibencanima
ne dokaže „izgubljeni milijun“ da naši ljudi ne
možemo lak onda vjerovati u iskrenost njegovih ri-
či kritička o cvatu Šibenika.

školski nadzornik — bruka Benkovca.

Poznato je, da je naš kulturni život mnogo
adao pod jarmom Austrije i Italije. Našim oslo-
djenjem mislimo nam naprijed poći — ali ostasmo
istom stupnju, jer je kod nas ostalo ljudi —
skvarenog i starog duha — koji priječe svaki
druini i socialni napredak. Zato se i događa ono

što se nebi smjelo u sadašnje doba događati: nered,
nerad i partajničnost.

To su mane kojima se danas obiluje i koje
najviše priječe naš napredak u svakom pogledu.
Pa ni Benkovac, u napomenutom pogledu, nije
zadnji ostao — Osobito zaslužuje istaknuti *prosvjetne prilike* u njegovom kraju. One nijesu ni za
dlaku bolje, nego za vrijeme Austrije i talijanske
okupacije. Pa kako da i budu bolje: kad se nitko
ni za što ne brine.

Kotarska školska Vlast, koja je za to u prvom
redu pozvana, ne brine se ni najmanje. Tu se ne
zna: ni tko pije ni tko plaća: ni tko je sluga —
ni tko gospodar! Kažu, da ima neki novi nadzornik
koji uopće i ne dolazi, u ured ili kad dođe — lice
okriće na pače; upravno okriće naopako, a tom mu
pomaže i g. Poglavar u kojem je zduba pokojne
Austrije.

Netko će upitati, kako je taj nadri nadzornik
došao na to vrlo važno mjesto? = Vidjela žaba
gdje se konji kuju, pak podigla nogu da i nju pot-
kuju. Tako i on upotrebio sva podla i zakulisna
sredstva da se dočepa nadzorničke vlasti: pa kad
mu je uspjelo eto što radi. Mjesto, da on svojim
radom pokaže učiteljstvu benkovačkog kotara —
koje mu je dalo *jednodušno glas nepovjerenja*,
(Vrlo pohvalno. Ur.) — on svojim neradom ili naop-
pakim radom provadja samo ono, što je proti in-
teresa škole i učiteljsva.

Upitati će tko, a zašto ne dolazi u Ured? Ta
ima on važnijih posala od toga: Pravdati se sa se-
ljanima u selu gdje stanuje. Vida ga se svako ne-
koliko vremena, gdje se sa seljanima uvari po
Sudu i pravda radi nemoralnog svoga vladanja.

Najbolji dokaz je taj, što g. nadzornik na
12. XI. o. g. biva pravomoćno osuđen po § 496 k.
z. p. br. 125/21.

To vam je gospodo prosvjetni šef, koji će se
za tako važna djela, sa svojim prikumima, proslavi-
ti.

Jadna prosvjeta, što si očekivala, a što si do-
čekala?!

Trgovački glasnik.

„*Translatika*“ i Šibenik. — Primamo iz trgo-
vačkih krugova: Novostrojeno parobrodarsko
društvo „*Translantika*“ zaključilo je prama vijes-
tina iz Splita, da će njegovi parobrodi ficati luku
Bakar, Split i Dubrovnik. Ako su ove vijesti split-
skih novina istinite, onda će parobrodi ovog do-
maćeg društva na putu za široki svijet mimoilaziti
šibensku luku, kao da se društvo ne bi isplaćivalo
put do nje. Ovaj razlog nemože se uzeti kao ožbi-
ljan u obzir, kad mi znamo, da sada tuđe društvo
u šibenskoj luci nalazi dobre zasluge. Prošle sed-
mice parobrodi „*Giulita*“, 4337 tona, „*Orsova*“ 3970
tona, „*Maria*“ 3344 tona ukrcali su ovdje drvo i
celulose za Baltimore, New York i Philadelphia.

Bez dvojbe društvo Cosulich ne bi u Šibenik
slalo svoje parobrode, da mu isti ne rendiraju, a
čudnovato je, da naše domaće društvo zaposlavlja
šibensku luku, kao da mu nije poznato, da će se
za sada iz ove luke izvadjati gornjeg materijala od
8—1000 tona mjesečno. Mi ne vjerujemo, da je
„*Translantika*“ sklopila sa Cosulichem tajni ugovor,
i posjednom pripustila da eksploatiše šibensku
luku.

Neosnovano tužbe: — Primamo iz trgovačkih
krugova: U zadnje vrijeme učestale su anonimne
tužbe protiv nekih naših trgovaca. Upozorujemo
vlasti, da se na anonimne tužbe apsolutno ne oha-
ziru jer se je uspostavilo da iste poljeću iz zlobe
i zavisti. Ko ima da se prilazi nekla sa svojim pot-
pisove: upravi tužbu vlastima, a ustanove li ove, da
je tužbenik koj, nako vlasti, sam prama njemu naj-
strože nenstanove li vlasti krivicu tuženika: onda
su vlasti pozvane da same tužitelje predadu držav-
nom odvjetniku.

Cjene živežnih namirama na Kistanjama: Do-
vezno Kninj: min 3—4 stotine kilograma kruha i
prodavao po 10 deset Dinara kiloge; mluku cijena
1—5 Din. litra, a tjestenicam (manistri) 10—12 D.
kilogram.

Promet vina — Skradin pristanište brodu i
parobrodu. Predjelna i državna cesta spaja sa za-
ledjem. Proizvod 8000 hekt. Gradacija 12.5 — 13.
Prodaje nema. *Tiesno* pristanište brodu a i paro-
brodu. Proizvod 9000 hekt Gradacija 10—11. Cijena
270 Din. hektol. Mala prodaja.

Sudbene vijesti.

Austrijski režim se vraća. Gijuro Corazza
imenovan je višim savjetnikom kod zemaljskog
suda u našem gradu. Ovoga suca Austrija je bila
odabrala kao povjerljivu osobu da sudi naše ljude
pri iznimnom senatu u Gracu. I on ih je sudio
sve po *bejelu*. Dokaz Oskar Tartaglia, za svoje ju-
goslavenske ideje dobio je 5 godina tamnice.

Okavoke štrehere sada se u našoj državi na-
gradjuje — Hoće, hoće splitska gospoda!

Vijesti grada i okolice.

Danas su tri godine što se Slovenci, Hrvati,
Srbi stopiše u jedinstvenu državu U istom loncu,
a čorbe nisu im pomješane.

U fond Jugoslavenske Matice prigodom Ra-
palskog dana Šibenik sakupio netlo D. 17.117,90;
u Vodicama preko g. Frane Markoč D. 217,50 a u
Prvič-Sepurine preko g. nadučitelja Ivana Nagler
D. 400.

Privremeni odbor „Jugoslavenske Matice“
u Šibeniku. Pozivlje V. G. da izvoli u nedjelju 4
tek u 11 sati jutru u „*Bedžamu*“ prisustvovati I.
glavnoj skupštini „Jugoslavenske Matice“ sa dnevn-
nim redom: Biranje „upravnog odbora“ podru-
žnice u Šibeniku.

Šibenik 30. XI. 1921. Za Privremeni odbor
Klaudij Šupuk

Izmjena novčanica u Šibeniku očekiva se o
Božiću. Dneva 28 pr započela izmjena na Rabu,
odakle će u Pag, Obrovac, Benkovac, Kistanje,
Skradin, pa tek Šibenik. Ne smeta što Šibenik svaki
mjesec štetuje na samom dobitku najmanje 250.000
D. = 1.000.000 Kruna.

† Danka Maričić. Nakon teške bolesti prese-
lila se je u vječnost supruga prof. Ilije Maričić.
Pokojnici resile su rijetke kreposti uzor-domaćice.
Jučer su njezini smrtni ostanci uz saučesni mno-
gobrojnog građanstva bili predati majeri zemlji.
Učiviljenom suprugu naše sažaljenje a pokojnici bila
laka blađna kamenploča.

Promjena na općini Kistanje. Sa stolice obč.
upravitelja odmahlo Laurentije *Biliškovo*. Zamjenio
ga Nikola Janković.

Splitčanistika — Solarija u Splitu još rabi pe-
čat *I. Reggio*. Do vruga kroz 3 godine nije se
moglo zamjeniti.

Razgovor na loži.

Anača: — Bila sam jutros na pazaru i smijali smo svi, kada
smo vidili gdi se dvi kokoši tuku.

Ikača: — Ajme! Slabi znani i piroci! Naši su stari uvijek pro-
kukovali, kad se dvi kokoši tuku — rat na vidiku.

Anača: — Jesi li čula, što je on! Amerikancu pričao sinoć
o vizitama u Americi?

Ikača: — Lako je Amerikancima plaćati likaru vizitu pet
dolara, ali odkle bismo mi sakupili 450 dinara
za jednu vizitu.

Anača: — Valjalo bi da prodamo banak i sve što je na njemu
pa još nebi ubitili, da platimo likaru jednu vi-
zitu.

Ikača: — Ako ne poskupte tuku, kupiće mi muž par ja za Božić.
Anača: — I moj će, ali je rekao, da će jii naredi iz Zadra,
jer da su samo cinje nego u nas.

Ikača: — Jesu one, što ih prokriomčare, ali ako ćeš poslat
komu na dar u Italiju par tuka, on valja da plati
24 lire dacija, a to ti je 96 dinara. Više dacija
nego li u nas vrude tuke.

Anača: — Imaš li dva jaja, donesi mi sutra, čeri mi je festa
učinila bi vi palaćinke.

Ikača: — Nemam ja. Pita ču, Mariju, bude li po dinar i po.
Anača: — Plati jo i po dva, samo kad se može naš, isto joj
ne plaćaš nego dva šolta jaje.

Ikača: — Ne čudi se, da nema jaja na loži. Kako ćeš da ji
nose iz Kuma, kad ji lamo plaćaju dinar i po,
25 din. plate feratu, dinar legitimaciju, dvi noći
krevet 20 din. dva dana spiza 20, to ti je za 100
jaja 66 dinara troška, a jaja 150 to ti nju za-
daju jaja 216 dinara. Ako će da doluju spiza
valja je da prodavaju jaje barem 3 dinara.

Anača: — To je tri šolta, a u vreme mira u ovo doba o sve-
toj kuni, kada kokoši ne nesu jaja, jaje je koštalo
čet.

Ikača: — A jesi li vidjela onu budućicu, neda ulje manje od
24 dinara.

Anača: — I oni valja da isaju cinu. Školjari su ulje prodaju
vali, kad masline ne bi rodile, po šest banice po
litru i dobili bi deset kila pure, a sada za litru
ulja nemogu kupit deset kila pure.

Ikača: — Što ti je ono pripovjelo Stanin muž o medaljama?
Anača: — Bijo je na tribunalu, pa je čuo, da prisidnik Bor-
jančić razbija glavu, koga će poslat ministru da
ga dekora.

Ikača: — Zato mu ne treba tresti s medaljama. Neka zaviri
u arhiv i maćeć, koga je Policiji preporučio u
Beču pa može —

Anača: (upada u riječ): — Ta ti je lipa!
Ikača (gleda okulu po loži): — Onoga moga vruga nema
još. Pošto je hitat tice, a rekla sam mu, da se

vratu brzo (Trljajući ruke) Jutros ima posla u konobi Šjor Gjovanin naredio mi je da mu iza becerim (isaču najljepši jabuka, da su mi za dar.

Anača: — Komu će ti darovati?

Ikača: — Daci na svetu Lauu.
 Anača: — A jes ga oni Stanin muž glav? Simoć je bio na večeri u Hotelu Keka pa mu se Marko Rupo toži da više nemože jist pasta iza večere, da su ga oglobili.

Ikača: Čula sam, čula! Dobro mi je! Što nije namu prodo ona dva vaguna sapuna pa bi moji mi na loži bile prodavala za 7—8 dinara, a tako sad plaćamo ga 15 dinara kilo.

Anača: — Moja Ikačo, kuku nam i jao Čitala mi je ču, da jedan naš težak nemože ni kruha kupit dosta za 70 mira vina. A što ćemo mi, koje nemamo ni masti, ni drvca, ni robe, ni kuće, ni loverne, nego živimo od ovo malo zeleni i zelja.

Ikača: — Opet je za nas lako. Mi brečemo malo korina i malo toga malo voga a ne kopamo, ali što će i kako će oni težaci, koji nemadu ni deset, ni pet mira vina, a njih u kući šestorica do desetorica pa sve jedno drugomu do koljena.

Anača: — Negovori mi ništa. Njima će zapivati kukavica ove zime na stregi.

Ikača: — Jesi li čula kako šjor Gjovanin treći po spičarijama i traži ulja od ričine. Učinio mu se grup u štunku kad je čuju da se je počelo čakulat o njegovom pašaluku na libru od tavulara.

Anača: — Reko je Stanin muž, kad ma šjor Mijo skuje potkove, da će mu tribat i gonitorije.

Ikača: — Ma zašto su suspendali od službe onog suca u oca-lima, koji je pošteno i pametno svitovao težake?

Anača: — Stanin muž govori da su ga suspendali jer da nije od njihova partila.

Ikača: — Vrag odnio sve partite i stranke, kad nikakva ne radi za narod. Neka se naši ugledaju u Splićane. Oni u Splitu kupuju potrebštine za krematorij, gdi će paliti mree u prašinu, da težaci u Splitu budu ima više gnjoja za sadit lozu, a naši se kockaju ispod vode, ko će prije na Opčinu.

Anača: — Smišla sa Milanom i Vasom. Još mi vise pelene a oni se dali na putovanje. Nisu mnogo ni potrošili njih dva za pet šest dana od Šibenika do Zagreba. Četiri hiljade dinara!

Ikača: — Pa što je to za njihova čalu. To se jima dvojici i ne pozna!

Anača: — Pucala sam od smiha, kad je Vaso pripovido kako su se zabavljali u Zagrebu. Najbolje su sujima prošli konohari. Dili su svakomu po deset dinara dobre ruke. Najviše su se strašili redara. Niko ji nije pitó za karte, Nego se Vaso toži da jim je stambeni ured u Zagrebu do ružni solu.

Ikača: — Lapa li odgoja! Na što smo spali, da dica od trinaest godina uzimaju oca na hiljade dinara i putuju po svitu.

Anača: — (upala joj u riječ) Kad oči neznaju uživati nek uživaju dica.

Pošta

Revolucionarac rasula Austrijske mornarice — „Raskovani“ uza te i s tobom živi i umire. Primat ćeš ga budava dok ne zaklopi svoje oči.

G. X. Novi Sad. — Sporazumili se.

H. Č. — Novalja. Primih Din. 31 Sa današnjim brojem Saljeno.

G J O. — U dojučernom broju izniet čeno imena darovatelja u fond Lista.

Mjestni odbor dobrovoljaca — Vodice. Tvoji družu krenuli iz Australije na Solunsku lrotu e da oslobode, ujedine Jugoslaviju. Tim dokazate da Vodice nisu u Centralnoj Africi. Splitski Dubje i Marini nek vjerni svog patriotizma šire po Lačen. Dobro. Velom Varoša Splita pa ako će i pod *Stanlarce* na „Narodnom trgu“ Ponus vam, što niti jedan vodičanic nije za riče založio svoje duše — vragu, Tilijanac. Ponovno preporučamo — dalje vuče od gospođe čuvaj te se „plaćenika“.

Kr. Poreski Ured — Knin. Koji i kakdvi stvor vodi taj ured? Mi smo o Bilčaru bili nešto nasjekli i taj ured preko „Poreskog“ u Šibeniku pokušao doznati ono za što je sam Taj ured zvan i postavljen. Za kojekakve priljavštine pročisti vrata Beograda, Zagreba, Ljubljane, Sarajeva, Splita. Početnice stvom „Malog Radojice“ u Dalmaciji nestalo Sad se Beogradski „Bade“ kroz grane krađe i prokrade, dok se ne omakne, pane i prelomi puku na veliku svoju muku!

Mali oglasnik.

(Do 20 riječi 5 din. Svaki pet daljih riječi 1 dinar).

Privatni činovnik preuzima prepisivanje svakojakih spisa, na vlastitim pisanim strojem, mudja se trgovcima za 2 sata dnevno vođenje knjigovodstva. Obavjesti kod uprave. 111

Sve se pismene ponude šalju na upravu lista „Raskovani“

Oglasi, za „Mali Oglasnik“ prima Pučka Tiskara svaki dan do sriede na večer.

- Ivan Bumber - Šibenik - ovlaštení bojadar

Corica 33.

Corica 33.

Javlja P. N. slavnomu občinstvu da preuzimlje soboslikarske i litalacke raduje uz povoljne uvjete. Izradba solidna. Ciene umjerene.

Upisujte se u Legiju „Jugoslavenske Matice“.

- KNJIŽARA I PAPIRNICI - FILIP BABIĆ ŠIBENIK

Potpuno skladište knjiga na našem i stranin jezicima.
 Tvorničko skladište papira uz najjeftinije cijene.
 Sav pribor za urede, općine i škole.
 Skladište školskih knjiga. i Kr. Zemaljske Naklade u Zagrebu.
 Prima predplate na STRUČNE I PERIODIČNE ČASOPISE svakog jezika i struke.

MUZIKALIJE SVAKE VRSTI.
 Zahitjevajte cijenke papira i popis knjiga - Cijenka za urede.

SINGER
 ŠIVAIČIH STROJEVA ŠIVAIČIH IGALZ
 MAŠINSKOG UZJA
 PRODAJE UZ GOTOV NOVAC — I OBROČNU OTPLATU — NA SVAKOJ JE MAŠINI NAZNACENA CIJENA USTANOVIJENA ZA CIJELU JUGOSLAVIJU
 SKLADIŠTE — ŠIBENIK
 GLAVNA ULICA
 ZASTUPNIK
ANTE FRUJA

Slavenska Banka d. d. Zagreb
 prije
Narodna Banka d. d.
 Podružnica ŠIBENIK - Centrala ZAGREB, Ilica br. 7.

Uplaćena glavnica	K 100,000.000
Pričuva	K 30,000.000
Ulošci preko K 250,000.000	

AFILIACIJE: Jugoslavenska industrijska banka, Split. — Bankhaus Milan Robert Aleksander, Wien 1., Augustinerstrasse 8. Balkan-Bank R. T., Budimpešta.

AGENCIJA: Buenos Aires, Rosarie de Sta Fé (Argentina).

ZASTUPSTVA: Lima (Peru), La Paz, Oruro (Bolivija), Antofogasta, Valparaiso, Punta Arenas, Santiago (Chile); Rio de Janeiro (Brazilija), Montevideo (Uruguay).

Prima uloške na knjižice i tekući račun uz najpovoljnije uvjete, te obavija sve bankovne transakcije najkulantnije.

Prima terminirane uloške - (Term-Deposits)
 te ih ukamataju na 18 mjeseci sa 5% na 24 mjeseci sa 6%.

Obavlja sve bankarske poslove najkulantnije.

Juričev i Kesic - Bakar Veletrgovina dalmat. vina - samo na veliko.